ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΛΙΑΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΗΓΑΙ ΜΟΛΥΝΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΕΤΣΕΤΕΣ

Ἰδίως ἂν τὰς χρησιμοποιοῦν πολλὰ ἄτομα

ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ

ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ. Ὡς διεπίστωσαν προσφάτως δύο Γερμανοὶ ἰατροί διὰ καταπληκτικῆς ἀκριβείας, πετσέτες αἱ ὁποῖαι τίθενται εἰς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, δύνανται νὰ ἀποδοῦν ἐπικίνδυνοι πηγαὶ μολύνσεως. Ὁ Δρ Βάλτερ Κίκουτ, διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Ὑγιεινῆς καὶ Μικροβιολογίας εἰς τὴν Ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ντύσσελντορφ, καὶ ὁ ὑγιεινολόγος καθηγητὴς Δρ Λ. Γκρύν, ἐπιστοποίησαν σαφῶς ὅτι πετσέτες αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ πλειόνων προσώπων, ἀποτελοῦν εἰδικῶς «μίαν παλαίστραν τῶν βακτηριδίων καὶ τῶν παθογόνων αἰτιῶν».

Ἐξήτασαν ἀκολούθως πετσέτες 100 οἰκιῶν αἱ ὁποῖαι εὑρίσκοντο εἰς τὰς τουαλέττας, καὶ εὗρον κατὰ 59 τοῖς ἑκατὸν παθογόνους αἰτίας βακτηριδίων. Εἰς τὸ 14 τοῖς ἑκατόν, συσσωρεύοντο ἐπὶ ἑκάστου τετραγωνικοῦ τῆς μικροσκοπικῶς ἐρευνηθείσης ἐπιφανείας, ἄνω τῶν 50.000 βακτηριδίων. Ἐπρόκειτο δὲ κατὰ μέσον ὅρον περὶ μικρῶν οἰκογενειῶν, τριῶν ἕως τεσσάρων μελῶν. Οἱ ἰατροὶ ἔθεσαν κατόπιν, ὑπὸ τὸν φακὸν τὰς λεγομένας κοινὰς πετσέτας 136 ἐστιατορίων καὶ ζαχαροπλαστείων. Ἐκ τῶν ἀκριβῶν μετρήσεων προέκυψεν εἰς μέσος ὅρος 16.527 βακτηριδίων κατὰ τετραγωνικὸν ἑκατοστόμετρον. Εἰς ἑκάστην δευτέραν πετσέταν εὑρέθησαν πυογενεῖς παθογόνοι αἰτίαι, εἰς ἑκάστην τρίτην ἠδύναντο νὰ μεταδοθοῦν ἐκ τῶν βακτηριδίων τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ στομάχου, μία σειρὰ μολυσματικῶν ἀσθενειῶν αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνοι.

Οἱ ἰατροὶ ἔστρεψαν τελικῶς τὴν προσοχὴν των πρὸς τὰς χρησιμοποιουμένας πετσέτας τῶν χώρων τοῦ προσωπικοῦ, τὰς κουζίνας τῶν νοσοκομείων καὶ κλινικῶν. Παρ' ὅλα τὰ λαμβανόμενα ἐκεῖ προφυλακτικὰ μέτρα ὑγιεινῆς, ἐπιστοποιήθησαν κατὰ μέσον ὅρον 5.000 βακτηρίδια κατὰ τετραγωνικὸν ἑκατοστόμετρον.

Ὡς «λίαν ἐπικίνδυνος» ἀπεδείχθη ἐξ ἄλλου ἡ σύγχρονος ἐγκατάστασις τοῦ λεγομένου στεγνωτηρίου θερμοῦ ἀέρος — ἠλεκτρικὸν μηχάνημα διὰ τοῦ ὁποίου στεγνώνουν τὰ χέρια διὰ μιᾶς ἀκτῖνος θερμοῦ ἀέρος. Αἱ ἔρευναι τοῦ καθηγητοῦ Γκρὺν ἀπέδειξαν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐκδοχήν, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀποκλείεται ἡ μετάδοσις βακτηριδίων, ὅτι «πιέζεται» εἰδικῶς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν χειρῶν ὁ ἀήρ, τῆς τουαλέττας εἰς τὸν ὁποῖον ἐπικρατοῦν βακτηρίδια. Εἰς πολλὰς τῶν ἐρευνηθέντων πετσετῶν, εὑρέθησαν ἐκτὸς τούτου, πυογενεῖς παθογόνοι αἰτίαι αἱ ὁποῖαι ἀνθίστανται κατὰ τῶν ἀντιβιοτικῶν, δηλαδὴ κατὰ τῆς πενικελλίνης, στρεπτομυκίνης καὶ ὠρεομυκίνης, αἱ ὁποῖαι δύνανται συνεπῶς νὰ δράσουν διὰ τῶν ἁπλῶν μέτρων ὑγιεινῆς.

Ἀμφότεροι οἱ ἰατροί, οἱ ὁποῖοι ἀνεκοίνωσαν τὰ ἀποτελέσματά των εἰς μίαν συγκέντρωσιν Τύπου εἰς τὸ Ντύσσελντορφ, ἐχαρακτήρισαν τελικῶς τὰς ἀπὸ κοινοῦ χρησιμοποιουμένας πετσέτας ὡς «παναρχαίας» καὶ ἐπικινδύνους. Ἠξίωσαν δὲ ὅπως ἀπομακρυνθοῦν αὗται ἐκ τῶν οἰκιῶν, ἐστιατορίων, νοσοκομείων καὶ κοινῶν χώρων παντὸς εἴδους. Ἀντ' αὐτῶν θὰ ἐτοποθέτουν παντοῦ ὅπου ὑπῆρχον σήμερα, χάρτινες πετσέτες εἴτε ὡρισμένα ὑφάσματα, μιᾶς μόνον χρήσεως, ἐκ πλαστικῆς ὕλης. Μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ μέτρου δύναται νὰ ἐξουδετερωθῇ ὁ μεγάλος κίνδυνος μολύνσεως.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ἀπὸ σήμερον ἐπαναρχίζουν τὰ ἑσπερινὰ κηρύγματα ἑκάστης Τετάρτης διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἡμῶν. Ὥρα ἐνάρξεως 6 μ. μ. ἀκριβῶς.

(Ἐκ τοῦ Ναοῦ)

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 217 ἕως καὶ 223 τοῦ Ν. Δ)τος 3026)1954 «Περὶ Κώδικος Δικηγόρων»

ΟΡΙΖΟΜΕΝ

Τὴν πρώτην (1ην) Μαρτίου 1964, ἡμέραν Κυριακὴν τακτικὴν Συνεδρίασιν τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐκλογὴν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 16ης Μαρτίου 1964 μέχρι 15ης Μαρτίου 1967.

Τόπον ψηφοφορίας ὁρίζομεν τὴν αἴθουσαν τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, χρόνον δὲ ταύτης ἀπὸ τῆς 9ης π.μ. μέχρι τῆς 1. μ.μ. ὥρας.

Δικαίωμα ψήφου ἔχουσι τὰ μέλη τὰ ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ Μητρώῳ τοῦ Συλλόγου ἓν πλῆρες ἔτος πρὸ τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης ἡμέρας διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ἐκλόγιμοι δὲ εἶναι οἱ ἔχοντες δεκαετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν διωρισμένοιπαρ' Ἐφέταις καὶ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Μητρώῳ πρὸ πενταετίας τουλάχιστον τῆς ἄνω ἡμέρας ἀρχαιρεσιῶν. Κατάλογος τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου καὶ τῶν ἐκλογίμων ἔχει ἀναρτηθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας.

Οἱ Βουλόμενοι νὰ ἐκθέσωσι ὑποψηφιότητα δέον νὰ ὑποβάλωσι ἡμῖν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1964 σχετικὴν αἴτησιν ὑπογεγραμμένην καὶ παρὰ δέκαμελῶν τοῦ Συλλόγου, ἐκ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ μὴ τελούντων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐν ἀναστολῇ τῆς ἀσκήσεως τοῦ Δικηγορικοῦ λειτουργήματος, ἐπισυνάψαι δὲ τῇ αἰτήσει των ἀπόδειξιν τοῦ Συλλόγου ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα δι' ἔξοδα ἐκλογῆς.

Πάτραι τῇ 7η Ἰανουαρίου 1964

Ὁ πρόεδρος
Π. Α. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Θεατρικὰ

Ὁ θίασος πρόζας τῆς Κάκιας Ἀναλυτῆ στὸ «Δημοτικὸν»

ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ὁ θίασος Κάκιας Ἀναλυτῆ μᾶς ἐπισκέπτεται διὰ δευτέραν φορὰν, κι' ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τὰς παραστάσεις του εἰς τὸ Δημοτικὸ Θέατρο.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ διανεκριμένη πρωταγωνίστρια μὲ τὸν Κώστα Ρηγόπουλο καὶ τὸ ἐπιτελεῖο τῶν διαλεχτῶν συνεργατῶν της θὰ μᾶς παρουσιάσῃ τέσσαρες χαριτωμένες κωμῳδίες μὲ πρώτη τὴν μεγάλη της ἐφετεινὴ δημιουργία, τὴν «Βίλλα τῶν Ὀργίων», τὴν «Κλέφτρα», τὸ «Ἔξυπνο πουλὶ» καὶ γιὰ μόνον μία βραδιὰ τὴν ἀξέχαστη ἐπιτυχία της «Κρατικὲς ὑποθέσεις».

Ὁ χορὸς ἐφήβων τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης Πατρῶν

Μετὰ τὸ ρεβεγιὸν τῶν Χριστουγέννων, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε καλύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην χρονιά, ἐδόθη ὑπὸ τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης προχθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ χορὸς τῶν ἐφήβων καὶ νέων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κοσμικοῦ κέντρου «Ἠλιὴ Πάτρα». Ἡ αἴθουσα εἶχε διακοσμηθῆ κατὰ ἀριστουργηματικὸν τρόπον. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτή, ὑπὸ μορφὴν χορευτικοῦ τεύχους ἤρχισεν εἰς τὰς 5 τὸ ἀπόγευμα καὶ διήρκεσε μέχρι τῆς 9ης ἑσπερινῆς. Ἡ ἐπιτυχία της ἦτο ἄνευ προηγουμένου, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δυνηθέντων νὰ συμμετάσχουν καὶ ὡς πρὸς τὸ κέφι ποὺ ἐκράτησε καθ' ὅλην τὴν διάκεισιν τοῦ χοροῦ. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν, ἀφ' ἑνὸς ἡ ἀρίστη ὀργάνωσις τῆς Περιηγητικῆς καὶ ἡ ἐκπληκτικὴ μοντέρνα ὀρχήστρα τοῦ Σπ. Ἀποστολίδη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ Πατρινοὺς καὶ μόνον καλλιτέχνας. Ὡς πληροφορούμεθα ἡ Περιηγητικὴ ἑτοιμάζει πολλὰς ἐνδιαφερούσας ἐκδηλώσεις διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο "ΙΛΙΣΟΣ,,

Μὲ τὸ 32ο τεῦχος (Χειμώνας 1963—64) ὁ «Ἴλισὸς» συνεπλήρωσε τὸν ὄγδοον τόμον του. Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα τοῦ τεύχους: Τζὼν Κέννεντυ. Ἀπόψεις Π. Τρεμπέλα καὶ Ἀλ. Τζαζοπούλου περὶ Τεκτονισμοῦ, Δ. Ἰωαννίδη «Στὸ σύμπαν διανοεῖται μόνον ὁ ἄνθρωπος;», Κ. Μελισσαροπούλου «Γιὰ μιὰ πληρέστερη ζωή», Χρ. Ριζοπούλου «Θρησκευτικὴ ἐλευθερία στὴν Ἀγγλία» καὶ «Βιβλιοκρισία». Εὐ. Τσιτσώνη «Φύσις καὶ ἄνθρωπος». Χρονικά, Ποιήματα (Καβάφη, Προβελεγγίου, Οὐΐτμαν, Κουτσοχέρα, Μελισσάνθη, Δροσιώτη, Κουλεντιανοῦ).

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Βασιλείου Ἠλ. Ἠλιοπούλου κατέθεσαν ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος Βραχνεΐκων: Ἡ οἰκογένεια Ἀθανασίου Μπάμπου δραχ. 500, ἡ οἰκογένεια Ἠλία Θεοδοσίου δραχ. 300, ὁ κ. Γεώργιος Μπάμπος δραχ. 300.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν: Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χρίστου Κ. Χριστοπούλου δρχ. 150 εἰς μνήμην Κατίνας Γιαννακοπούλου καὶ ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθανασίου ασιλικοπούλου δραχ. 100 εἰς μνήμην Δημητρίου Καραλῆ.

ΑΔΕΙΑΙ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΩΝ

Νέου τύπου μὲ τὰ σήματα τῆς τροχαίας. Βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ταξὺ τῶν ἀντιπάλων ὑπῆρξε τόσο στενό. Ἀλλά, δὲν ἔπαυε νὰ νὰ εἶναι νίκη γιὰ τὸν Κέννεντυ, ὁ ὁποιος ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη ἔγινε ὁ ἰσχυρότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.

Μὲ μιὰ ὑπογραφή του μπορεῖ νὰ κινητοποιήσῃ τὶς ἕνοπλες δυνάμεις — ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος—τοῦ μεγαλύτερου ἔθνους τοῦ κόσμου καὶ νὰ τὶς στείλῃ σὲ μάχη. Μπορεῖ νὰ καταστρέψῃ μιὰ ὁλόκληρη ἤπειρο. Μπορεῖ νὰ στείλῃ ἄνθρωπους στὸ Διάστημα... Οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε ἡ Ἀμερικὴ τέτοια δύναμη καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ δύναμη αὐτὴ δόθηκε στὰ χέρια ἑνὸς τόσο νέου ἀνθρώπου...

Ὅλος ὁ κόσμος ἔστρεψε σ' αὐτὸν τὰ βλέμματά του. Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὁ Βασιλεὺς Παῦλος τοῦ ἔστειλε τὸ ἀκόλουθο συγχαρητήριο τηλεγράφημα: «Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ σας ὡς προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια τῆς Βασιλίσσης καὶ ἐμοῦ,καθὼς καὶ τὰς θερμοτέρας μας εὐχὰς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς σας καὶ τὴν προσωπικήν σας ἐπιτυχίαν. Ἐκλήθητε ὅπως ἀναλάβετε τὴν ἡγεσίαν τοῦ μεγάλου ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ προεδρία σας θέλει συντελέσει εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς χώρας σας, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς συνδέουν δεσμοὶ φιλίας καὶ συμμαχίας, καθὼς καὶ εἰς τὴνσταθεροποίησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ».

Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ ὁποιονδήποτε ἀρχηγὸ κράτους, διότι ἐξέφραζε, πραγματικά, τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν λαῶν.

Στὶς 14 Νοεμβρίου, ὁ Νίξον ἐπισκέπτεται τὸν Κέννεντυ. Μένουν μαζὶ μιὰ ὁλόκληρη ὥρα. Συζητοῦν ἐγκαρδίως γιὰ τὰ ἐθνικὰ προβλήματα. Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ τὸν καλεῖ ἐπίσης καὶ συζητοῦν γιὰ τὴν μεταβίβαση τῆς ἐξουσίας.

Τὴν 9η Ἰανουαρίου (ἔνδεκο ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του) ἀπευθύνεται πρὸς τὴν κοινὴν συνεδρίασιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς Πολιτείας Μασσαχουσσέτης, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς Πολιτείας, ὅπου ἐγεννήθηκε, οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν τὸν πατέρα του καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον. Μόνον ἡ Ἱστορία — λέγει — θὰ κρίνῃ τὴν ἐπιτυχίαν του ἢ ἀποτυχίαν του, ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ θ' ἀπαντήσῃ στὰ ἀκόλουθα τέσσαρα ἐρωτήματα:

«Πρῶτον: Ὑπήρξαμεν ἄραγε, ὄντως, ἄνθρωποι μὲ θάρρος — θάρρος εἰς τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐχθρῶν μας καὶ θάρρος εἰς τὴν ὑποστήριξη τῶνσυνεργατῶνμας, ὅταν τοῦτο καθίσταται ἀναγκαῖον; Ἀλλά, ἐπεδείξαμε καὶ θάρρος εἰς τὴν ἀντιμετώπιση τῶν πιέσεων τῆς κοινῆς γνώμης ἢ τῶν ἐπιταγῶν τῆς ἀτομικῆς μας φιλοδοξίας;

»Δεύτερον: Ὑπήρξαμε ἄραγε, ὄντως, ἄνθρωποι μὲ κρίση — τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς διορατικότητος, ὅσον καὶ τὸν τομέα τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ παρελθόντος; Ἀνεγνωρίσαμε καὶ τὰ λάθη ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων, μὲ ἀρκετὴ σύνεση, ὥστε νὰ μάθωμε ὅσα δὲν ἐγνωρίζαμε καὶ μὲ ἀρκετὴ εἰλικρίνεια, ὥστε νὰ παραδεχθοῦμε τὰς ἐλλείψεις μας;

»Τρίτον: Ὑπήρξαμε ἄρα γε, ὄντως, ἄνθρωποι ἀκέραιοι — ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπρόδωσαν οὔτε τὰς ἀρχάς των, οὔτε καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς ἡμᾶς; Ἀλλὰ ἀπεφύγαμε καὶ οἱανδήποτε παρέκκλησιν ἀπὸ τὴν ἱεράν μας ἀποστολήν, παραμείναντες ἀνεπηρέαστοι τόσον ἀπὸ τὴν προοπτικὴ οἰκονομικῶν κερδῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς πολιτικὰς φιλοδοξίας;

»Τέλος: Ὑπῆρξαμε ἄρα γε, ὄντως, ἄνθρωποιέμφορούμενοι ὑπὸ πίστεως — χωρὶς νὰ ἐξυπηρετήσωμε ἄτομα ἢ ὁμάδας καὶ χωρὶς νὰ ὑποτάξωμε τὸ γενικὸ καλὸ καὶ τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα εἰς ἀτομικοὺς σκοποὺς ἢ ἐπιδιώξεις;

«Τὸ θάρρος, ἡ κρίσις, ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ πίστις» — συνέχισε ὁ μέλλων Ἀμερικανὸς πρόεδρος — «εἶναι ἱστορικαὶ βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων οἰκοδομήθηκε ἡ... Πολιτεία αὕτη, θὰ ἀποτελέσουν δὲ καὶ τὴν βάση τῆς κυβερνητικῆς μας πολιτικῆς κατὰ τὴν θυελλώδη τετραετίαν, ἡ ὁποία μᾶς ἀναμένει».

Ἐπεξηγῶν τὸν τρόπον ἐπανδρώσεως τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους ὑπὸ τὴν προεδρία του, ὁ Κέννεντυ ἐβεβαίωσε ὅτι ἐμφορεῖται ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Τζὼν Οὐΐνθρωπ, ἑνὸς ἐκ τῶν πρώτων ἀποίκων τῆς περιοχῆς ταύτης, ὅστις, πρὸς τοὺς συναδέλφους του ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος «Ἀραμπέλλα», εἶπεν τὰ ἑξῆς, πρὸ 31 ἐτῶν:

«Ὀφείλομεν νὰ μὴ λησμονῶμεν ποτὲ ὅτι θὰ εἴμεθα πόλις κειμένη εἰς τὴν κορυφὴν λόφου. Ἅπαντες πρὸς ἡμᾶς θὰ στρέφουν τοὺς ὀφθαλμούς των».

«Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ σήμερον», ἐπέρανεν ὁ Κέννεντυ, «ἡ δὲ διοίκησίς μας, τόσον εἰς τὸ ἐθνικὸν ἐπίπεδον, ὅσον καὶ τὸ πολιτειακὸν καὶ τὸ τοπικόν, ὀφείλει νὰ εἶναι ὡς πόλις κειμένη εἰς τὴν κορυφὴν λόφου, πόλις κατοικουμένη ὑπὸ ἀνδρῶν ἐχόντων ἐπίγνωσιν τῆς σοβαρᾶς των ἀποστολῆς καὶ τῶν μεγάλων των εὐθυνῶν».

Καταλήγων, ἐτόνισε:

«Εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ μονῆρες ἔργον τὸ ὁποῖον κατ' αὐτὰς ἀναλαμβάνω, θὰ μὲ συνοδεύῃ κάτι περισσότερον ἀπὸ τὰς γλυκείας ἀναμνήσεις ἐκ τῆς Πολιτείας ταύτης ἢ τὰς σκέψεις προσφιλῶν προσώπων. Θὰ μὲ συνοδεύῃ ἡ ἐπίγνωσις τῶν ἀρετῶν τῆς Μασσαχουσσέτης — τῶν γνωρισμάτων δηλαδὴ ἐκείνων τὰ ὁποῖα οὔτε πρόκειται οὔτε καὶ θὰ ἠδύναντο ποτὲ νὰ λησμονηθοῦν εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον. Τὰ γνωρίσματα ταῦτα, κοινὴ κληρονομία τῶν πουριτανῶν καὶ τῶν πρωτοπόρων τῆς γῆς αὐτῆς, ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ζωῆς μου, τῆς πεποιθήσεώς μου, τῶν ἀντιλήψεών μου διὰ τὸ παρελθόν, τῶν ἐλπίδων μου διὰ τὸ μέλλον... Διότι τὰ ὅσα εἶπεν περὶ τῶν Ἀθηναίων ὁ Περικλῆς, ἀπὸ καιροῦ, ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν κοινοπολιτείαν ταύτην: «Δὲν εἴμεθα μιμηταί, ἀλλὰ ὑπόδειγμα δι' ἄλλους».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς μερισματούχους τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ὅτι αἱ βεβαιώσεις τοῦ Ταμείου περὶ χορηγηθέντων μερισμάτων κλπ. κατὰ τὸ 1963 διανέμονται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Πολιτικῶν Συνταξιούχων (Ρήγα Φερραίου 60) εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ.

Ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Συλλόγου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ Τ. Ε. Β. Ε.

Εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων Τ. Ε. Β. Ε. ὅτι ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ αὔριον Πέμπτην ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐπαγγελματοδιοτεχνῶν (Μαι ζώνος 95) ὡς συνήθως

Ὁ Πρόεδρος
ΓΑΒΡΙΗΛ ΒΑΤΙΔΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΚΟΠΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ε. Α. Υ. Ε. «Γλαῦκος» φέρει εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Καταναλωτῶν της ὅτι αὔριον ἡμέραν Πέμπτην, 9ην τρέχοντος μηνός, καὶ κατὰ τὰς κάτωθι καθοριζομένας ὥρας,λόγω ἐκτελέσεως διαφόρων ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ δικτύου της θέλει διακοπῇ ἡ παροχὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὰ κάτωθι τμήματα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἑκατέρωθεν παρόδων.

ΑΠΟ ΩΡΑΣ 7.30 Π. Μ. ΜΕΧΡΙ 4 Μ. Μ.

Ὁδὸς Ἁγίου Γεωργίου, ἀπὸ Παντοκράτορος Μέχρι Γεωργίου Ρούφου.

Ὁδὸς Γερμανοῦ, ἀπὸ Ἁγίου Γεωργίου μέχρι Χαραλάμπη.

Ὁδὸς Χαραλάμπη ἀπὸ Γερμανοῦ μέχρι Δημ. Γούναρη.

Ὁδὸς Γεωργίου Ρούφου, ἀπὸ Σισσίνη μέχρι Χαραλάμπη.

Περιμετρικὴ πλατείας Ἁγίου Γεωργίου.

ΑΠΟ ΩΡΑΣ 1 Μ. Μ. ΜΕΧΡΙ 4 Μ. Μ.

Ὁδὸς Γερμανοῦ ἀπὸ Ἠλείας μέχρι Χαραλάμπη.

(ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ προθεσμία ἀνανεώσεως τῶν παλαιῶν δελτίων ταυτότητος τῶν πολιτῶν, διὰ τοιούτων νέου τύπου, παρετάθη, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 61) 2)9 ις ἀπὸ 31.12.63 Διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, μέχρι τῆς 30.6.1964.

Διὰ τοὺς συμπληροῦντας τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καθωρίσθη διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Διαταγῆς προθεσμία ἐφοδιασμοῦ των διὰ δελτίων ταυτότητος, ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, συμπληρώσεως.

(Ἐκ τῆς Ἀστ. Διευθύνσεως)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΔΟΘΗΣΑΝ 3 ΘΕΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ Δ. ΚΑΤΣΕΝΟΥ «ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ»

(Τεῦχος Α' 20 Ἀσκήσεις μὲ 100 τρόπους ἀποδείξεως)

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

25ον

Ὁ Κομνηνὸς παράθυρα.

Σοβαρὸς καθὼς ἦταν σὲ ὅλα του, δὲν μποροῦσε νὰ φανταστῇ ὅτι ὁ ἄλλος ἀπειευόταν.

Νόμιζε πὼς ὁ φίλος του ἤθελε νὰ τοῦ κρύψῃ τὸν ἐρωτά του κι' αὐτὸ τὸν ἔθλιβε χωρὶς οὔτε κι' ὁ ἴδιος νὰ ξέρῃ γιατί.

Ὁ Γιῶργος ὅμως, ποὺ ἐγνώριζε τὸν χαρακτῆρα τοῦ φίλου του, κατάλαβε πὼς πειράχτηκε κ' ἐπειδὴ τὸν ἀγαποῦσε πολύ, τὸν ἐχτύπησε στὸν ὦμο καὶ μὲ τὴ φωνή του ποὺ εἶχε πάντα ἕνα τόνο χαρούμενο, τοῦ εἶπε;

— Ἐπιμένεις νὰ μάθῃς μὲ ποιὰν εἶμαι ἐρωτευμένος;

— Ἀφοῦ δὲν θέλεις νὰ μοῦ πῆς δὲν ἐπιμένω καθόλου, ἀπήντησεν ἐκεῖνος πειραγμένος.

Ὁ Γιῶργος ἐγέλασε.

— Εἶσαι παιδί, ὅλως διόλου παιδί, καϋμένε Ἀλέκο. Γιατί πειράχτηκες; Ἔτσι σοῦ εἶπα πὼς σοῦ τὸ κρύβω. Μπορῶ νὰ ἔχω τίποτε κρυφὸ ἀπὸ σένα ποὺ εἶσαι ὁ καλύτερος μου φίλος;

Ὁ Κομνηνὸς συγκινήθηκε.

Ὁ Γιῶργος, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ ἐπὶ πολλὴν ὥρα σοβαρά, ἔσπασε στὰ γέλια.

— Γιὰ φαντάσου, εἶπε, νὰ εἶμαι ἐρωτευμένος. Δὲν θὰ τὸ πίστευα ποτέ μου. Κι' ὅμως ἀγαπῶ τρελά, σὰν τὸν Ρωμαῖο.

— Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ Ἰουλιέτα σου;

— Ἡ Καρολίνα...

Ὁ Κομνηνὸς ἀνέπνευσε.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ εἶχε φοβηθῆ μήπως ἀκούσει κανένα ἄλλο ὄνομα, ἕνα ὄνομα ποὺ ἦταν γι' αὐτὸν τὸ πιὸ ἱερὸ ἀπ' ὅλα στὴ ζωή του.

— Ὥστε τὴν Καρολίνα ἀγαπᾶς; Καλά, μὰ δὲν εἶναι οὔτε τέσσερες ὧρες ποὺ τὴν ἐγνώρισες.

— Καὶ τί σημασία ἔχει αὐτό; Εἶναι ἔρως κεραυνοβόλος, φίλε μου.

Ὕστερα ἀπὸ λίγες στιγμές, ὁ Γιῶργος ἐρώτησε:

— Τί λές; Θὰ μὲ ἀγαπήσῃ;

— Καὶ ποῦ θέλεις νὰ τὸ ξέρω ἐγώ;

— Μὰ ἐσὺ τὴν ξέρεις τόσον καιρό...

— Καὶ μ' αὐτὸ τί; Ἐσύ... δὲν τὴν ἤξερες τόσον καιρό.

— Δὲν λέω αὐτό. Θέλω νὰ πῶ, ἐσὺ ποὺ τὴν γνωρίζεις καλὰ τί λές; Θὰ μὲ ἀγαπήσῃ;

Ἡ ἀφελὴς αὐτὴ ἐρώτησις τοῦ φίλου του τὸ ἔκανε νὰ γελάσῃ.

— Καϋμένε Γιῶργο, τοῦ εἶπε. Πῶς φαίνεσαι πὼς εἶσαι τρελλὰ ἐρωτευμένος... Πῶς θέλεις νὰ τὸ ξέρω ἂν θὰ σὲ ἀγαπήσῃ ἢ ὄχι;

— Ἀφοῦ δὲν ξέρεις, θὰ θελήσῃς τοὐλάχιστον νὰ μὲ βοηθήσῃς; Θὰ θελήσῃς νὰ τῆς μιλήσῃς γιὰ μένα;

— Εὐχαρίστως. Γι' αὐτὸ νὰ μείνῃς ἥσυχος.

Ὁ Γιῶργος ἐχτύπησε τὰ χέρια του καὶ μιὰ νόστιμη κοπέλλα παρουσιάστ